పెళ్లాం చిత్తరువు : చిత్తరువు పెళ్లాం

'ఎందు కట్లాచూస్తారూ.'

'ఎట్లా'

'పటంవైపు'

'చూడకూడదని శెలవా?'

'శెలవు కాదు, శాసనం'

'అన్యాయమైన శాసనాల్ని ఉల్లంఘించడం [illegible]గ్రెసువారి కానవాయే'

'అట్లాటివారిని బంధించి శిక్షించడం మా ప్రభుత్వంవారి కలవాటు.'

'బంధించినా... శిక్షించినా...'

'మొదట వార్నింగుయిచ్చినా 'లా'కి వ్యతిరిక్తంగా వర్తిస్తున్నారు కాబట్టి దేవరవారికి సంవత్సరం విడికైదు.'

'దేవివారి బాహుబంధనంలో నేనా.'

'కష్టపడలేరేమో.'

'తప్పుతుందా మరి.'

'ఎట్లాతప్పుతుంది చేసినపాపం'

'చెబితే పోతుంది.'

'అనుకున్నా–మరి చెప్పండి వేగం.'

'ఏవిటీ.'

'చేసినపాపం.'

'ఏం వనీ.'

'నా – ఆజ్ఞ – లేకుండ నాబొమ్మను చూశానని.'

'నా – ఆజ్ఞ – లేకుండ నాబొమ్మను చూశాను.'

'[illegible] అట్లా కాదబ్బా.'

'ఎట్లా అబ్బా.'

'నా – ఆజ్ఞ – లేకుండ నీచిత్రాన్ని చూశాను.'

'[illegible] చిత్రం ఏవుంది చెప్మా చూడ[illegible].'

'అబ్బా చెప్పండి.'

'అమ్మా చెప్పనండి.'

'ఇదిగో.'

'అదిగో.'

'చెప్పండి మరి.'

'చెప్పను.'

'పాపంసుమండీ.'

'ఫరవాన్లె ... పాపానికీ పుణ్యానికీ ఎంతో ఎడంలేదులే చిన్నగట్టు అడ్డం అంతే.'

'అదే దాటడంకష్టం అబ్బాయికి.'

'నీలాటి అమ్మాయిలకది...మా కసలు దాటవలసిన అవసరమేలేదు. సరదాకి కావలిస్తేదీనిలో వొహఅడుగు తీసి దానిలోవేసేమంటేసరి.'

'వెనక్కి వొహనెట్టు నెట్టితేసరి, నాలోకి రావడానికి అర్హతలేదనీ, తక్షణంవే బోల్తా హోగయా.'

'వొహ తోపు తోస్తేసరీ నీవెవరవ్ చెప్పడానికనీ.'

'బాహుందిమీతో చెప్పేవన్నీ యిట్లాటివే ఒంటిపిల్లి రాకాసి.'

'అలాటివాడే ప్రపంచంలో అందరికన్నా బలవంతుడు సత్యానంతుడు.'

'చలంగారి సావిత్రిమగడేనా యీసత్యానంతుడంటేనీ.'

'కాదు చౌదరిగారి 'మను' మొగుడు.'

'పోదురూ అన్నీ కొంటెమాటలూ...అదిగో అట్లాచూడవద్దని చెప్పలే.'

'చెప్పలేదన్నానా.'

'మరెందుకు చూస్తారూ.'

'చూస్తున్నానుగనుకా చూడడం సహజంగనుకా.'

'ఊఁ గనుకేగాని ప్రతివిషయం చూడడం సహజంకాదు.'

'అది నీలాటి ఆడఅమ్మాయిలకి. . .మాకు ప్రపంచంలోని ప్రతివిషయం చూడ్డం సహజంవే. చూడడానికీ అనుభవించడానికీ వీల్లేని విషయం పోహాటీలేదు మాకు. చూడడానికే పుట్టాం, అనుభవించడానికే జన్మించాం మేము'

'మంచిపని చేశారు, ఇహ చెప్పండి మరీ.'

'ఇంకా ఏఁవిటి చెప్పండి.'

'చేసినపాపం.'

'చెబితే పోతుందన్నానుగా'

'పోగూడదేఁవిటి తమకి.'

'ఇంకేఁవన్నావుందా! పోయిందంటే.'

'పుణ్యం వుంటుందన్నానుగా.'

'అది పిరికివాళ్ళకి అన్నానుగా.'

'అక్కడికి తమరు మహావీరులైనట్టు.'

'ఆ-పాపాన్ని ప్రేమించేవాళ్లువీరులుకారు.'

'గొప్పవీరులే, నాస్తికవీరులు.'

'ఎవరు మీరా?'

'మీరే-మీ. . .రే- తెలిసిందా.'

'అనుకుంటే సరీ, మేం నాస్తిక వీరులం ఎట్లా అవుతాం? ఆనందమయిన శాశ్వతమైన యింతప్రపంచం వుండనగా, అనుభవించడానికి.'

'అనుభవించండి. నాకెందుకు? అదిగో ఆ బొమ్మవైపుమాత్రం చూడకండి. భయంలేదు మీకెక్కడా.'

'మాయింటా వంటా లేదు'

'దేవుడన్నా, దయ్యమన్నా.'

'నన్నుచూస్తే నాకు భయంఏఁవిటీ.'

'నరకంఅన్నా.'

'ఇహ బావుందివరస. . .నా యింటిలో నాకు భయం ఎందుకో.'

'ఊహూ. అన్నిమీరే, అంతామీరే కావల్సు.'

'అవును అంతానేనే. అన్నీనేనే.'

'అంతామీరై వుయ్యాలూగండి. [illegible]కెందుకు? యిదితర్జువార్నింగు. యిహమూ[illegible] నా బానివంక-ఎదుటవున్న నేను చాల నేఁవిటి.'

'ఆఁ ఇది శాశ్వతజీవిలా కనపడుతోంది. పదిసంవత్సరాలుపోయినా యిది [illegible] రవై సంవత్సరాల'మనే.' నీకు దీనికి [illegible]తే డావుందో.'

'వుందిలెండి. దాన్ని చూడపోకండి.'

'తమరెవరూ చెప్పడానికీ. దీనిలో నా జీవం వుంది. నాశ్రమవుంది. నాజీవితం కలసివుంది.'

'ఆ వుంది.'

'నీసౌందర్యంవుంది. నీ మెడవంపులున్నాయి. నీవక్షస్థలంవున్నతంవుంది. నీ లేత కెంపు పెదవుల రాగిమంవుంది.'

'అవుందిగాని దాన్ని తాకవాకండి. అక్కడ చేయితీయండి. మీకే. వినపడ్డంలే'

'ఆకసంమీద నగ్నంగావున్న చంద్రుని సౌందర్యంవుంది.'

'ఇందుకా, మీరీబొమ్మనుదాస్తా?'

'సూర్యుని లేతకిరణాల వెలుగులో కొండకొనలవున్న మంచుగడ్డల నునుపువుంది.'

'బావుంది వెఱ్ఱి.'

'ప్రత్యూషసమయాన్ని సూర్యుకోసం విహరిస్తోన్న ఉషఃకన్యపాదాల మృదుత్వంవుంది'

'ఇహాతప్పదు. విశాఖపట్నం పిచ్చాసుపత్రికి'

'. . . . .'

'నవ్వుతారెందుకూ? యిదిగో దాన్ని . . . ముద్దువద్దు. . .పెట్టుకున్నారంటేనా ? [illegible] చిలిపిచేష్టలూ.'

'తమకీఅసూయ ఎందుకూ'

'అసూయ ఏఁవిటీ- అసూయ. యిది నా ఛాయ. నా ఆజ్ఞ లేకుండ దీన్ని ముద్దుపెట్టుకోడానికి మీరెవరూ?'

'నీచిత్రంకాదిది. యిది నామనసు. నా సృష్టి.

ప దేండ్ల క్రిందటి నామను. ఇరువై సంవత్సరాల నవయవ్వన నామను. కాలంతిరిగినా, ప్రళయం కలిగినా నాయీామనుకి ఇరువైసంవత్సరాలే.'

'మీామను. ఇది మీామను. నేను కాను దీని తో మీాజీవితం కలిసివుంది. నాతో కలసిలేదు. ఇరువైసంవత్సరాల నవయవ్వన. అవును నిజం గా. శాశ్వతయవ్వన. మీామనుకి గులాబిలే చెక్కులు, కాలం తరిమినా వాడని లేచెక్కులు. తరగని యవ్వనం- కృశించని శరీరం- సంవత్సరం తరువాత సంవత్సరం వస్తుంది. మీామనుకి మాత్రం యిరువై సంవత్సరాలే ప్రపంచంలో ఏ శక్తికూడా మీా మనుని మార్చలేదు.'

'ఒక మానవుని నాశనంచేయడంకంటే నిజమైనకళను నాశనంచేయడం కష్టమంటారు అందుకే.'

'నాకో? ఘడియఘడియకు మార్పు. ప్రతి నిముషం కాలం తన భయంకరవదనం తెఱచి కబలింపచూస్తూంది-మార్పు-భయంకర మైన మార్పు-మొన్న తల్లి వొడిలో బాలికను, నిన్న జవ్వనిని, నేడు-నేడు- రేపు వృద్ధత్వం-ముడతలు పడిన, అసహ్యమయిన శరీరం-వాడిపోయిన, కళావిహీన మైన చెక్కిళ్లు-అప్పుడు నన్ను-ముసలితనం-భయంకరం.'

'ముసలితనం ఎప్పుడూ భయంకరంకాదు. అసలు ప్రపంచంలో ఏవయస్సుకూడా భయంకర మైనదికాదు. ఎప్పుడూ వొకేలాగువుండ కోరడం పిరికితనం. అంతపిరికితనం మరొహటి లేదు.'

'అప్పుడీచిత్రం నన్నుచూచి హేళనచేస్తుంది. నన్నుచూచి నవ్వుతుంది. తన శాశ్వత యవ్వనానికి గర్వపడుతుంది. ఒకనాడట్లావున్న నేనిప్పుడిట్లా, రేపెట్లాగో? ఒకనాడట్లావున్న ఇది ఎప్పుడూ అట్లాగే. అదృష్టం. యిప్పుడనూ రేండ్ల ముసలిదాన్ని చూ స్తే మాకెట్లాగో అప్పుడు నన్నుచూ స్తే దీనికట్లా కావల్సు. అంత అసహ్యం కావల్సు. భరింపలేని అవమానం.'

'నాన్సెన్సు. అది నిన్ను చూచి హేళనచేయడం ఏమిటి. నువ్వే దాన్ని చూచి నవ్వవచ్చు. వేయేళ్లు తపస్సుచేసినా యిది అప్పుడా నీలాగ కాగలదా? బాలికగావున్నప్పుడందుకు సంతోషించు. యవ్వనంలో వున్నందుకు దానికి గర్వపడు. వృద్ధత్వం వచ్చినందు కానందించు. జీవితం ఎప్పుడూ ఆనందప్రదమే.'

'ఛా! అసలు అంతవరకూ బ్రతకడం ఏమిటని-దరిద్రంగాని. ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ యవ్వనం దాటింతర్వాత జీవించనేకూడదు.'

'బలేగావుంది. బ్రతకకూడదనుకోవడం వెఱ్ఱివానితత్వం.'

'దాని శాశ్వతయవ్వనం నాకు-నాకు-నాకు కలిగేమార్పు-భయంకర మైన కాలపరిణామం దానికీ-నేనుచేసేప్రతి కృత్యానికీ జవాబుదారి దానిదీ నేను చేసేప్రతి పాపంఅనుభవం దానికీ. నేనూ నేను ఎప్పుడూయింతే. రంగుమాయని యీా లేత పెదవుల కెంపూ నిశాకన్యను మరపించు యీా వెంట్రుకల నలుపూ, ఎప్పుడూయింతే. . .యింతే.'

'ఇంతేగా ఎందుకుండాలి- రోజురోజుకి ఎందుకు మారకూడదు? నిన్నటిదో అందం-నేటిదో అందం-అదో అందం-యిదో అందం, ఆఅందాన్ని అప్రిషియేటు చేసేవాళ్లు కొందరు, యీా అందాన్ని స్తుతించేవాళ్లు కొందరూ-ప్రపంచంలోని ప్రతివస్తువుకూడా సుందరతర మైనదే- ఇప్పటి నీరూపాన్ని చిత్రి స్తే దీనికన్న వేయిరెట్లు బావుంటుంది. రేపటిదీ బాగానే వుంటుంది- ఎప్పటిదీ బాగానేవుంటుంది.'

'ఇన్నాళ్లు మీారు పొగడుతూన్న యీా సౌందర్యం ఎప్పుడూయింతే- ఎప్పుడూ మీారిట్లానే వర్ణిస్తుండాలి నన్ను- మీాకథలన్నీ

పద్యాలన్నీ నాసౌందర్యవర్ణనలతో నిండిపోవాలి-నన్ను పొగడడమే మీపని- నాయవ్వనాన్ని సదా వర్ణిస్తూండడమే మీవుద్యోగం-నన్ను-నన్ను-పవిత్రంగా ప్రేమించడమే మీ జీవితాశయం-అప్పుడే యీచిత్రం ఇప్పుడిట్లా గర్వోన్మత్తతో చూస్తూన్న యీచిత్రం-దీని గతి-అసంఖ్యాసీకములైన, అసహ్యములైన ముడుతలతో, తెల్లని మెరగులేని వెంట్రుకలతో, తొట్రిలు పాదాలతో,నునుపులేని మృదువులేని కాంతిలేని అవయవాలతో, వుండి వుండి చావాలి-నాకు, నాకు శాశ్వతయవ్వనం, శాశ్వతజీవనం ఎప్పటికప్పుడు తరుగులేని జీవనం – అప్పుడు. . .అప్పుడు ప్రేమిస్తారు కదూ మీరు పవిత్రంగా.'

'ముసలివాళ్ళం అయినా నీవు నన్నెంత ప్రేమిస్తావో నేను నిన్నంతే ప్రేమిస్తాను-అసలు మామూలుగా మనమనుకునే ప్రేమ-మనం పవిత్రంఅని వర్ణించేప్రేమ- పడుచుతనంలోనూ లేదు,ముసలితనంలోనూ లేదు, ఎప్పుడూ లేదు, ప్రపంచంలో ఎక్కడాకూడా లేదు. ప్రేమ పవిత్రంకాదు, అపవిత్రంకాదు. పవిత్రం అపవిత్రం అనే భేదం లేనేలేదు ప్రపంచంలో-'

'లేదు, లేదు, అవన్నీ నాకే ఆ అనుభవాలన్నీ నాకే- శాశ్వతయవ్వనం శాశ్వతజీవనం దాని జన్మహక్కు రోజురోజుకి తరుముకు వస్తూన్న మృత్యువు,భయంకరమైన మృత్యువు నాజన్మహక్కు- అప్పుడు మీరు దాన్ని వర్ణిస్తారు-దాని వర్ణనలతో మీజీవితం నిండుతుంది- దాన్ని ముద్దుపెట్టుకుంటారు దాని-వక్షాన్ని గాఢంగా అదుముకుంటారు- నేను, నేను చచ్చినా అది వుంటుంది- లేశమయినా విచారంలేకుండా నాచావుని చూస్తుంది- మీరూ అంతే-నేను లేకపోయినా మీకు లోపం లేదు- మీరూ. . .'

'ఏమిటది అంతామనూ చిన్న పిల్లలా మాట్లాడతావ్?'

'నాచావుకి ఎవరూ విలపించరు ! నాకు మరణగీతిక పాడరు! నా మృత్యువు ఎవరిహృదయాన్ని తాకదు! హత్తదు! మీరు దీని యీ ముఖం-యీపాడుముఖం-చూస్తూ నాకోసం ఏడుస్తారూ ? నామరణగీతిక నేనే పాడుకోవాలి! ఇప్పుడే పాడుకుంటాను-పాడడం ఏమిటి? ఏడుస్తాను! నాకోసం నేనే ఏడవాలి! నేటి నుంచి అదే నాపని, నావిధి.'

'ఈవేళ నీకు పిచ్చిపట్టినట్టుంది, మనూ! లేకపోతే వొకరికోసం వొకరం ఏడవడం ఏమిటి? అంత అవివేకం మరొకటిలేదు- ఎంత అవివేకం అంటే వొకరికోసం వొకరు నవ్వడం అంతా- నేనుచస్తే నాకోసమని ఏడుస్తూ విరహగీతిక లాలపిస్తూ జీవితాన్నంతా దుఃఖాశ్రువులతో నింపుకోవడమేనా నీపని?దానికన్న నిజమైన ఆశయంవుంది మన జీవితాలకు. ఇంకా నీముందు సుందరతరమైన విశాలప్రపంచంవుంది. అనుభవించు- ఆనందించు- నేనూ అంతే-నిజంగా వొక్క అశృకణం రాల్చను- అశృకణాలు రాలుస్తూ కూర్చోవడమే నా జీవితాశయం కాదు.'

'ఆఁ ఆఁ అలాకాదు- అలాకానీయను-దాన్ని మీరు వర్ణించకూడదు- నేనుండగా దానికి స్థానంలేదు మీహృదయంలో-నేను పోతే చస్తే-ఎందుకు చావాలి ? చస్తే ఏడ్వవలసిన విధి మీది- తప్పక దుఃఖించాలి! నాకు తెలుసు! దుఃఖిస్తారు! నాచావు మీ హృదయాన్ని హత్తుతుంది! మీహృదయంలో నాకు స్థానం వుంటుంది నేనుపోయినా.'

'బావుంది! నీవుపోయినా నీరూపాన్ని, నీ విగ్రహాన్ని నాహృదయంలో పెట్టుకుని కుమిలి పోమన్నావ్,ఆరాధించమన్నావు. అది నాచేత

కాదు- ఆరాధన ఉపాసన, అన్నవి వట్టి తెలివి తక్కువ మాటలు- ఎవడూ ఎవడి ప్రేయసినీ ఆరాధించడు-నాహృదయంలో దాని కేమూలా స్థానంలేదు-నీకు స్థానంలేదు. ఒకరి హృదయంలో వొకరి కెప్పుడూ స్థానంవుండదు- నాహృదయాన్ని నీకివ్వలేను, నీహృదయాన్ని నాకివ్వలేవు, మనమెంత గాఢంగా ప్రేమించామనుకున్నా సరే-ఎందుకు ఏడవడం? మృత్యువు భయంకరమైనమృత్యువా? ఎప్పుడూ కాదు. పుట్టుక ఎంత ఆనందప్రదం అయిందో, జీవితం ఎంత సుఖకరం అయిందో మృత్యువంత ఆనందప్రదమైంది, అంత సుఖకరం అయింది- ఎందుకు చావాలి? ఎందుకు పుట్టాలి? పుట్టావు కనుక చావాలి.'

'మృత్యువంతఆనందప్రదం అయిందీ? అయితే-అయితే దీనికి ఎందుకులేదు మృత్యువు? లేదు-చావు తరువాత ఏంవుంటుంది నాకు? నా యవ్వనంవుండదు- నా గులాబిపువ్వుల వక్షం వుండదు. ఏమీ వుండదు. మాట్లాడడం వుండదు. చేయడంవుండదు. వుండడం వుండదు- వుండేదల్లా లేకపోవడమే వుంటుంది- ఇదీ...'

'తరువాత ఏమవుంటే నీ కెందుకు? ముందు ఏమవుందేవిటి, వెనుకవుండడానికి? పుట్టుక ముందుఏమవుందో యోచిస్తున్నావా- చావు తరువాత ఏమవుందో ఆలోచించడానికి? ఎవుంటే మన కెందుకూ?'

'ఇదీ! ఎప్పుడూవుంటుంది. ఈపాడుముఖంతో వుంటుంది-ఎందుకుండాలి? వుండకూడదు. వుండనివ్వను- ఒక నిమిషం, ఘడియఅయినా సరే-చావు...చావు...యీసారి అయిందా పనీ.'

'............'

—కంటిపూడి జానకిరామచౌదరి.

బిడ్డలఆరోగ్యబలమునకు

స్వామీస్ 'బాలజీవన్' (రిజష్టర్డు)

అమృతమువంటిది.

బిడ్డలయొక్క అన్నివ్యాధులను తొలగించి నూతనజీవనము యిచ్చునట్టి అమృతతుల్యమగు ద్రావకము. బిడ్డల అజీర్ణము, కడుపునొప్పి, జ్వరము, విరేచనములు, వాంతులు, జలుబు, కఫము, మొదలగు సర్వవ్యాధులను తొలగించి ఆరోగ్యమొసగును.

వెల ఔన్సు సీసా రు. 0-6-0.
4 ఔన్సుల సీసా రు. 1-4-0.

కాల్పులు, నరకులు, నొప్పులకు

'సీతమలామా' (రిజష్టర్డు)

సంజీవివంటిది.

అన్ని చర్మవ్యాధులకు పైన వ్రాయుటకుపయోగించు ఓషధీమలామా. కాల్పులమందుగా ప్రఖ్యాతిగాంచినది. మూలవ్యాధిని, ముఖముపై మొటిమలను తొలగించును.

వెల ½ ఔన్సు సీసా రు. 0-6-0.
2 ఔన్సుల సీసా రు. 1-4-0.

మావద్ద ఇంకను పెక్కు ప్రశస్తమైన ఔషధములు గలవు. మా ప్రత్యేక ఔషధ కేటలాగునకు వ్రాయుడు.

యేజంట్లుగా నుండగోరువారు మాకు వ్రాసిన వివరములు తెలుపగలము.

అశ్వినీకుమార ఫార్మసీ

నర్సాపురం, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా.